

ס. ב.

פרוטוקול מס' 46/ב'

מיטיבת הרועדה לחינוך והתנעת ההקיימה כיום ד'
י"ז באב תשי"ג - 29.7.1953. בסעה 8.45.

משתתפים:

- ט. פרסיץ - היו"ר.
- ח. כוגר
- ז. בן-יעקב
- א. ברמן
- ק. כהנא
- ט. כמריח
- ב. ט. כצנלסון - ממלאה מקום ח"ב-רוסלס.
- ד. נצר
- י. סמילנסקי
- ל. צברי
- א. פרי
- ט. רוזנברג

חסרים:

- מ. ארנא
- ב. אזניה
- א. רזיאל-נאור.

מרוזמים:

- ב. צ. דינור - סר החינוך והתנעות.
- א. ריגר - המנהל הכללי של מטרד החינוך והתנעות.
- ר. סטנר - היועצת המטפלת של מטרד החינוך והתנעות.
- י. רינס - היועץ המטפטי.

סדר-היום:

- א. חוק החינוך הממלכתי.
- חזרה על הסעיפים: 36 - 5.

=====

29.7.1953

חזרה על סעיפי החוק 5, 6,

7, 8, 9, 10.

פוחחח חח היטיכה.

היר"ר ט. פרסיץ;

אנר האבקנר הכר על סעיף 5 המחוקן. אולם

ולהכניסו אחרי סעיף 9. עתה

גם אותו צריך היה לתקן

מציע מר רינס לקבוע את הטענות האלה בין סעיפי הרישום 29, 28 - 20. אגף חושבת שלא תהיה התנגדות לכך.

ה ח ל ט ה:

להכניס את סעיף 5 בין סעיפי הרישום 29, 28 - 20.

סעיף 6 נחקבל בחיקרון קל: "לפי דרישת

הררי תלמידים במוסד חינוך, רשאי השר

היר"ר ט. פרסיץ;

בתנאים שייקבעו בחקנות לאשר למוסד חבנית השלמה אחת מזו טנקבעה על-פי סעיף 5."

סעיף 7 נשאר לשיקול דעתה של סיעה מפלגת

פוקלי ארץ-ישראל. עתה ישנה הצעה להשאירו בלטרור.

ה ח ל ט ה:

ההצעה להשאיר את סעיף 7 בלטרור - נ ח ק ב ל ה.

סעיף 8 נחקבל כשינוי סטויים: "השר רשאי

בתנאים שייקבעו בחקנות, לאשר למוסד

חינוך רשמי לפי דרישת הררי תלמידים באותו מוסד, ובלבד שכל ההוצאות

הנכונות מבוצעו תורמתו על הררי התלמידים שרשמה או על רשות

החינוך המקומית שהתתייגה לשאת בהן על חשבונה". תחילה נאמר "הררי

תלמידים", אבל אחר-כך ידועים "הררי התלמידים".

היר"ר ט. פרסיץ;

סעיף 9 נחקבל ללא שינוי.

לסעיף 10 הבאתי ניסוח סטויים שאותו תיקן

מר רינס והוא: "השר רשאי לצרף לרשות חינוך מקומית אחת או יותר

על מיזוגם של מוסדות חינוך רשמיים שבחוקת אותה רשות או אותן רשות:

וחולם לא יצוה השר על מיזוג מוסד חינוך ממלכתי עם מוסד ממלכתי דתי.

השר לא יצוה על מיזוגם של מוסדות חינוך

רשמיים בשתי רשויות חינוך מקומיות או יותר, אלא אם ניתנה הודעה מוקדמת

על כך בכחב לרשויות המקומיות הנוגעות בכך, וניתנה להם הזדמנות להביא

אלו בפני השר את התנגדותן."

ט. רוזנבלג;

ברצוני להוסיף כאן: "הודעה מוקדמת

במי שנקבע בחקנות". עדיין לא ידוע מהי

הודעה מוקדמת, כיצד ניתניה הודעה מוקדמת, כדי שמעם לא תהיה הודעה

מסוג אחר ומעל הודעה מסוג אחר.

29.7.1953

חוק החינוך הממלכתי:

חזרה על הסעיפים 10, 11

12, 13

י. רינס:

אח כותבים כחן הודעה בכתב, זה מספיק, ובקיצור, שעתה מוכרחים לתת הזדמנות לעשרה זאת, אח סודיעים על כך בכתב, הרי שאלה זו ירדה מעל הפרק, אטר לזמן - מאחר שכתוב כאן הודעה בכתב, הרי מוכרחים לתת אח ההזדמנות להשיב - לשם כך באה הסיפא הנרחבת במילא זמן המתקבל על הדעת. אולם מתנגד אני לתקנות בעד הטר, אני חומך בתקנות עבור האנשים.

י. סמילנסקי:

אני הייתי מאיץ לכתוב: "לא יצורה הטר על מיזוג מוסד חינוך ממלכתי עם מוסד טאין בו חינוך כזה, או להיפך".

הי"ר ט. פרסיץ:

נדמה לי, כי אין כל התנגדות לכך.

י. רינס:

המיזוג הוא דבר הדדי, הטר איננו מצורה על בתי-ספר אלא על הרשות שתמוג בית-ספר דתי עם בית-ספר טאיננו דתי. לכן לא יכול להיות להיפך. לו הסעיף היה מכונן לבתי-הספר היה צורך חבו-ההנחה סמילנסקי, אבל הטר מצורה על הרשות למוג בית-ספר אחד עם האחר, אבל לא ימוג עם טעטבו.

ה ח ל ט ה:

סעיף 10 ינוסח כך: "הטר רשמי לצורה לרשות חינוך מקומית אחת או יותר, על מיזוגם של מוסדות חינוך רשמיים שכתחום אותה רשות או אופן רשויות; ואולם לא יצורה הטר על מיזוג מוסד חינוך ממלכתי עם מוסד ממלכתי דתי".

הטר לא יצורה על מיזוגם של מוסדות חינוך רשמיים כשהי רשויות חינוך מקומיות או יותר, אלא אח כחן הודעה מוקדמת על כך בכתב לרשויות המקומיות הנרגשות בדבר, ונתינת לחן הזדמנות להביא חלף בפני הטר אח התנגדותן".

הי"ר ט. פרסיץ:

אנר מגיעים עתה לסעיפים 11, 12, 13. אנר מציעים לנסח אח סעיף 11 כך: "ער חאריך טייקבע על-ידי הטר ויפורסם ב"רטרמות" רשמיים הררית של חלמיד כגיל חינוך חובה שלמד כשנת חטי"ב במוסד חינוך רשמי להודיע, כי כרצונם לחנך אח כנת במוסד חינוך אחר המרשחת על חכנית יסוד לל החינוך הממלכתי".

ד. נצר:

אני מאיץ לכתוב: ". . . שלמד כשנת חטי"ב במוסד חינוך רשמי להודיע בכתב. . .".

הי"ר ט. פרסיץ:

אח סעיף 12 אנר מציעים לנסח כך: "נמצא מוסד ההודיעות הנזכרת בסעיף 11 מספיק כדי לפתוח ביתה או בית-ספר חמסור הרשות המקומית על כך לטר החינוך והתרבות והטר יברוז ב"רטרמות" על פתיחת ביתה או בית-ספר מוכר כאחד או יותר הבנינים אשר הרשות המקומית תעמיד לרשות בית-הספר".

סעיף 13 ינוסח כך: "מוסד חינוך המתקיים

כמוסד בלתי רשמי למי סעיף. . . יחולו הרצאות החוקות על ההורים והם יטאו כאתריות המטרמתם לכל החתיכות שנוצרה על-ידי החוקות בית-ספר זה או הנהלתו של המוסד הזה מאחר יום ראילך".

29.7.1953

חוק החינוך הממלכתי:

חזרה על הסעיפים 14, 15

16, 17, 18

הי"ד ט. פרטיץ:

סעיף 14 נחקבל למי הניסוח הזה: "השר
רשאי לקבוע תקנות סדרים ותנאים להכרזה
מוסדות חינוך לא רשמיים כמוסדות מוכרים ולהכרזה כיתות וכה"ס-ספר
כמוסדות בלתי רשמיים להנהלתם ולפיקוחם, לפי חמיבת המדינה ולפי שהשר
יחליט", כי הוא יכול להחליט על מוסדות לא רשמיים כמוסדות מוכרים.

י: זינס:

אח הסעיפים יהיה צורך לסגור כתוצאה מן
הסעיפים שנחקבלו.

הי"ד ט. פרטיץ:

סעיפים: 11, 12, 13, 14 נחקבלו
בהתאם לנרסח הזה.

סעיף 15 נחקבל והוא ינרסח כך: "יוקם
רעד לעניני חתיכוך אשר מספר חבריו יהיה לא פחות מחמישה עשר ולא
יותר מטלושים וחמישה. חברי הוועד יתמנו על-ידי השר, כל אחד
לתקופה של ארבע שנים מתוך עובדי משרד החינוך ותרבות, טמטפום לא יעלה
על 25% מכל חברי הוועד, מתוך חברי המועצות של הרשויות המקומיות,
מתוך נציגי מוסדות החינוך הגבוה ונציגי הסתדרות המורים ואנשים
פעילים בטרה החינוך".

סעיף 16 נחקבל כלטוננו.

סעיף 17 נחקבל כלטוננו.

סעיף 18 ינרסח כך: "השר יזרועץ למי
סדרים שייקבעו בתקנות, במועצה לחינוך ממלכתי דתי בטרת ישתמש
בסמכות מן הסמכויות המטרות לו למי חוק זה הנרבעת לחינוך ממלכתי
דתי לרבות טינוי מנהל החינוך הדתי במשרד החינוך ותרבות ומינוריים
של ממקחים, מנהלים ומורים במועצת החינוך הממלכתי הדתי; חרץ מן
הסמכויות לפי הסעיפים 12, 15, 16, 24, והטימוט הראשון בסמכותו לפי
סעיף 20".

היה ויכוח ביחס למלה "אגף". המזרחי
ר"הפרעל המזרחי טענר כי הוסבת עמם על מנהל אגף החינוך. אמרתי
כי אנו נשאיר דבר זה לכירור את באמת כך כתרב בהסבת. שר החינוך
הודיק באותו מעמד לשהו ארור הרקיוון.

ב. ז. דינור:

הסגב הוא כזה שכתוב באמת מנהל אגף החינוך
והתרבות. אבל בפירוש דובר ונאמר שאין
זה ענין לאדמיניסטראציה. בטעת הוויכוח נכנסת אמרו במירוש אנשי
"הפרעל המזרחי" כי הם דורשים אדמיניסטראציה. אה אנו נקבל עתה
את המונח "מנהל אגף החינוך הדתי" - זה הורט את הכל. הם עתה
נרתנים פירוש לכל הדבר הזה.

הי"ד ט. פרטיץ:

אני מציעה כי אנו לא נכנס עתה לענין
זה. כן אני מציעה לארחת האנשים שכאו
על החתום בהסבת זה יכהירר אח הדבר בינת לבין עצמם.

ה ל ט ה:

לא להצביע על סעיף 18.

היו"ר ט. פרסיץ:

ישנה הצעה לנסח כך את סעיף 19: "כל הנרגע ללמודי חובה שבחכניות השלמה למוסד חינוך ממלכתי דתי והיקפם ולאורח החיים הדתי הנרהג וההורי הדתי שרובם על-ידי ארתן החכניות ייקבע בהסכמת המועצה לחינוך ממלכתי דתי". התקיימה ריבוח ארוך מאד בענין זה. אהם יכולים לראות זאת בפרוטוקול מס' 42 עמודים 7 - 6. חבר-הבנסת סמילנסקי התנגד למלה "בהסכמת". הוא אמר, כי דבר זה יוצר מצב מסווג מאד ואין גלל צורך במנהל. הנרסח שקראתי היא הצעה 'אלטרנאטיבית'. האת הנרסח הזו נראה לטר?

ב. א. דינור:

לפי התרונן - אני יכול להסכים לבך אבל הנרסח הוא אחר. מנין בא כאן ענין חכניות השלמה? הן בהגדרתן קיבלנו נרסח מטריית אשר תיקנר ארתו ואנו קראים כיום "חכניות השלמה שחבלול". מדוע אמרנו "שחבלול"? כי יכולה להיות חכניות השלמה שלא כל 25% שלה יהיו דתיים. השלמה לחינוך ממלכתי דתי אינה טיוונה הסכמת, ואם היא הגיד טרע 3% יוקדטר למלאכה או לחקלאות, הרי ייוועצו עם המועצה והסכמתה נרועת לענין זה. אם אפשר לקכל זאת כחוצאה, הרי כל חכניות השלמה למוסד חינוך ממלכתי דתי תקבע על-ידי אשר מחוך החיעצות עה המועצה לחינוך ממלכתי דתי וכל הנרגע ללמודי חובה טעון הסכמת.

היו"ר ט. פרסיץ:

בשבילי חכניות השלמה היא לימודית ואינה נרועת לאורח חיים דתי, כי זוהי חכניות לימודים נרירא, וכך קבענו. הדיון בינינו היה לגבי המלה "חכניות". כן אמרנו שהמלה "בהסכמת" קרועת לנו טר על גבי טר ולזה לא נרבל להסכים, כי אין זה המקרה לבך. המועל המזרחי ואגרות ישראל רוצים לקרוע להם סטבריות יתר.

י. דינס:

ייתכן והנרסח איננו טרוב, אולם כראוני להזכיר את אשר כתוב בחוק. אני יכול להבין את ההתנגדות למלה "הסכמת" כי אומרים שאין כאן כל מיוחסים כשם שאין לגבי חכניות השלמה כל הסכמת אלא החיעצות. אפשר להתנגד לבך, אבל אז הדבריה כרררים.

לערומה זאת החברית אשר ערערו ואשר לאור ריכריהם ניסחתי את הסעיף לא התנגדו לענין ההסכמת, את הענין הזה הם קיבלו. על מה אריהה ההסכמת לבוא? על עניינים הנרועים לעניני דת. כיון שזהו דבר רחב הרגישו הדתיים וכאך, כי את אנו קוראים את ההגדרה ל"חכניות השלמה למוסד חינוך ממלכתי דתי" "פירוטו" - לא רק לימודים וכך גם נקבע הדבר בהגדרה. "פירוטו" - חכניות השלמה שחבלול לימודי חובה שבכתב וכעל-מה ותכרון לאורח חיים דתי, לנכוח נרהג והורי דתי בכחלי המוסד". אפשר לומר שההסכמת הוא לגבי הלימודים. אבל לזה הייתה ההתנגדות ממרסות של חברי הרוקדה והיה רושם שגם יתר החכרים הסכימו כמידה שמונגדיה להסכמת שהמועצה תצטרך להסכים לאותו חלק של הלימודים כחכניות הדתיים שאיננה נרועת לזה, לל יתר הדברית הם איננה מתנגדים.

היו"ר ט. פרסיץ:

חברי הרוקדה יוכלו לעיין בפרוטוקולים ולראות את אשר הם אמרו בנידון זה. לדעתי כל הנרגע לאורח חיים דתי - כן כל הנרגע להורי דתי - לא, אנו לא הצבקנו על סעיף זה. אבל אפשר להתחיל את הסעיף כ"חכניות השלמה" ולגמור בהסכמתם ככל הנרגע ללמודי חובה שבכתב וכעל-מה ולהיקפם.

ט. ררזנברג:

סעיף 19 כפי שנרשם בהצעת החוק נרבע לעיקר ההסכם בקשר לחינוך הממלכתי כטבילגור. אבן רוזניץ בסינוי טאונז מציעה יוסבת-ראש הוועדה שלט ימיה חינוך ממלכתי דחי ואנר נהיה מוכרחים להסתייג מכל החוק. אני סודיע זאת בי ההסכם ברור למדי. אבל לפחות בדבר אחר ברור כי ישנה זכות' של החלטה סופית בידי המועצה הזו. אשר ל"חכניות הסלמה" - לדעתי הסכים הסו בקטר לכך. המציעים שדבר זה יהיה בחלקו נחון להסכמה, הרי איננו מוכנים לרותר גם על החלק. ההסכם היה לגבי "חכנית' ההסלמה" כולה. מכל מקום ההסכם היה ברור למדי גם מלכתחילה וגם בסמטלה.

אשר ל"חכנית הסלמה" לחינוך הממלכתי הדתי - הדבר נקבע סופית שיט צורך בהסכמה ואם מוציאים חלק מזה, הרי אינני יודע איזה חלק מוציאים את 10% או 99%, דבר זה איננו ידוע לי. אולם לפי הצעת יוסבת-ראש הוועדה מוציאים חלק מההסכמה מן המועצה. אנר דרסנו שהמועצה לחינוך ממלכתי דחי תצטרך להסכים לכל חכנית הסלמה בקשר למוסדות החינוך הדתיים. כל סינוי מכך נרבע לעצם ההסכם.

היו"ר ט. פרסיץ:

הדברים האלה אינם נראים לי ואם הסו רוצה להבהיר מספר דברים - יעשה זאת, כי אין לסטות מן ההסכם. לאחר מכן אציע להחזיר סעיף 19 לדיון על-מנת שיטוב אלינו יחד עם סעיף 18.

כ. צ. דינור:

אני הוספתי "בכתב ובעל-פה רלהיקפם" והדבר טעון הסכמה, הרי בזה עניתי לסענות חברי-הכנסת כהנא וררזנברג. נניח, כי נסדר חכנית הסלמה שתהיה רק בגבולות של 5%. אבל אם אני אומר "והיקפם" טעון הסכמה, לא רק החוכן. לכן אני חושב שאין כבר יסוד לטענה זו. מדוע עוררו סאלה זד? הן "חכנית ההסלמה חיקבע על-ידי הסו בהסכמה" - דבר זה מבהיר את הקו היסודי. בקשר לחכנית הסלמה - הרי הטארתי את כל החוכן. גם הניסוח ביחס ל"חכניות" מכלים את העקרון, את האופי וההיקף. מכהינה מסריאלית זה כל מה שהיה בהסכם. אבל מכהינה פורמאלית סילכתי זאת בכל המגמה. לדעתי, ניסוח זה צריך לספק, דרוקא את החברים הדוגלים בחינוך דתי.

היו"ר ט. פרסיץ:

חכניות הסלמה למוסד חינוך דתי תיקבענה על-ידי הסו. בכל הנרבע ללימודי תורה כחכניות הסלמה למוסד חינוך ממלכתי דתי והיקפם - הדבר טעון הסכמה.

ט. ררזנברג:

לפי דברי הסו דרוטה הסכמה לכל חכנית הסלמה.

ח. בוגר:

אם בגבולות החכנית של 75% יש הכדל בין בית-ספר דחיללא דחי, הרי לו היה זה לפי דריסתו של חבר-הכנסת ררזנברג, הרי לא היה צריך לאנף דחי, כי הם ישתמשו באותם 25% בבתי-הספר הדתיים. יס - ב-75% יסוד אחל. המכוון לאורח חיים טונה. הרי אי-אפשר טגם אותם 25% ייסטרו להם.

כ. צ. דינור:

ההסכם בינינו היה טב-75% יסנן אמטרריות טונות וכן בגבולות של 25%. אבל לא ככל 25%, כי הכל חלוי במקום ובזמן. אני מוסר את החוכן בסלימות בצורה סתבטיח את כל הדרישות הצודקות.

29.7.1953

חוק החינוך הממלכתי:
חזרה על הסעיפים 19, 20,
21, 22, 23, 24.

הצעתו כבר, כי נשמר את סעיף 19
להבהרה נוספת, וביצויים אמר יהיה

היר"ט. פרסין:

להתקדם.

ה ח ל ט ה:

לקבל את הצעה יוטבת-ראש הורעה. ולדחות את ההצעה
על סעיף 19 לאחר הבהרה נוספת.

סעיף 20 נחקל כלטונר.

היר"ט. פרסין:

סעיף 21 נחקל כלטונר. פרט למחיקה המלה
"אני למני המלים" ממעלים דתיים."

סעיף 22 נחקל כלטונר.

סעיף 23 נחקל כלטונר.

סעיף 24 היה סגור במחלוקת. בסעתי הביא

במנינו מר וינס הצעה שלא נראתה לכולנו וכיקטנו לדחות את הדיון
לישיבה הבאה. עתה מציע מר וינס נוסח אחר והוא: "מנהל או מורה
במסד החינוך רשמי שהועבר בסנה חסידי ממסד החינוך רשמי אחר שספחו
ממסד הסינויים שחלו או שיחולו לרגל ביצוע חוק זה, לא חסמם העברה
זו למרות כל הסכם או נוהג אחר, עילה לחביעת פיצויים או חסלום
אחר בגלל חוסר הודעה מוקדמת על ההעברה".

הרכולוציה שכאיים לעשות עתה תדרוש מידוג
כחי-ספר וכדי לא לפסד סודים היא תדרוש העברה מורים ממקום למקום.
העברה זו תדרוש הסתמכות המטרד, לא מדובר כאן סאם עקב ההעברה יבוא
אדם וידרוס פיצויים. כי עקב הנהגת החינוך הממלכתי - שהוא צורך
פיצוי של המסילות - כולנו מעוניינים לשאת בכך וצין הדבר יכול לבוא
בצורה בזו. אנו יכולים רק לומר סאם מורה אומר, כי הכל טוב ויפה,
אך אין הוא רוצה לקבל על עצמו סליחות זו. כאן אני מוכרחה להכיע את
דעתי ולומר, כי אף פעם לא קיבלנו את הדעה שכל המורים צריכים לחיות
סרוכזים דרוקא כחל-אביב וסאי-אמטר יהיה לסלוח אותם לנקודה מרוחקת.
הן מבחינה חלוצית, נפטיה ותרבותית, בסעה של קיבוץ גלויות אנו מוכרחים
לסלוח מורים למקדמת אחרים. אולם לדעתי, בסעיף זה הוסר העוקץ מאותה
בעיה סלה התנגדותם. מה מדובר על בעיה שהלמן גרמה בסנה זו.

אני הייתי מציעה למחוק את המלים "למרות
כל הסכם או נוהג אחר".

ד. נצר:

כמקרה זה אני סומך על דעתה של הנוכח
סטנר.

י. וינס:

את נשמית פיסקה זו, האם אי-אמטר ללמוד
מכך סקיים חוק אחר.

א. רינר:

לא

ר. סטנר:

29.7.1953

חוק החינוך הממלכתי:

חזרה על סעיפים 24,

25, 26

ה'ר"ר ט. פרסיץ:

מאחר שאין לנו התנגדות לעצם הדבר הזה, אציע, כי כל הנדרשים הסוגים יידועצו ויביאו בפנינו אח דעתם ואנו נצביע על סעיף זה כיום ב'.

ב. צ. דינור:

לדעתי יש לנהוג בסורים בהתאם לצה"ל בכל עובדי המדינה. בעיקר, לא ייחבן דבר זה לגבי המנהלים. נניח יצטרך למורה או למנהל, כי עליו לעבור למקום מסויים, ואם הוא יחפז הוא ידרוש שיטלמו לו מסכומים עבור כל הסנה. אם המדינה שולחת מורה למעברה והוא איננו רוצה ללכת עליה לטלח לו מסכומים עבור כל הסנה? אם אנו נקבל ענין זה ככלל נראה לי, כי אפשר להסמיט פיסקה זו. אולם ביחס לפיסקה זו אנו נחלים בסיסבה הבאה.

ה ה ל ט ה:

סעיף 24 בהתאם להצעת מר וינס - נו"ק ב' ל' פרט לפיסקה "למרות כל הסכם או נהג אחר" - על פיסקה זו יצביעו כיום ב'.

א. ברמן:

אנו יודעים את התרובה בקרב ציבור המורים לנוסח זה של סעיף 24. הייתה זו תרובה סוערת. לכן, יש להתייעץ במרכז המורים. יש לנו זמן לכך עד יום ב'.

ב. צ. דינור:

אנו כבר התייעצנו עמם והם אמרו, כי יש לקבל את הסכמתם לכל הסידור להעבירו למזכיר הסדרות המורים.

ה ה ל ט ה:

הצעתו של חבר הכנסת ברמן להורעץ תחילה במרכז הסדרות המורים - ל א נ ה ק ב ל ה.

ה'ר"ר ט. פרסיץ:

סעיף 25 נחקל בתוספת המלה "את". ניסוחו של סעיף זה הוא: "הסר רטאי להעביה לאחר" את הסמכויות.

סעיף 26 נחקל בהצעת מר וינס וזה ניסוחו: "סעיף 26 (א): לצורך מילוי החובה האמורה בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) לסעיף 3 לחוק לימוד חובה יירשם תלמיד -

- (1) במוסד חינוך ממלכתי דתי או במוסד חינוך ממלכתי אחר, הקרוב למקום מגוריו;
- (2) אם מקום מגוריו הוא בתחום שיפוטת טל רטות חינוך מקומית שאין בו מוסד חינוך רטמי - ברטות החינוך המקומית;
- (3) אם עומד התלמיד לקבל חינוכו היסודי במוסד חינוך מוכר שאינו מוסד חינוך רטמי - באותו מוסד חינוך מוכר.

הג'ר ט. פרסיץ:

(ב) סידרי הריסום האחריות לביצוע הכללים שלמפת יקבע מוסד החינוך הרשמי הקרוב למקום מגורי התלמיד והחנאים שבהם מוטל יהיה לרשום תלמיד שלא לפי סעיף קטן (א) (1) - ייקבעו בהקנות.

למעשה, קיבלנו את סעיף 26 כלטונו בתוספת

סעיף (ב).

ז. רינה:

סעיף 26 מדבר על מוסד חינוך ממלכתי דתי או מוסד חינוך ממלכתי אחר; בסעיף 28 מדובר על כחירתם של ההורים בין חינוך ממלכתי לבין חינוך ממלכתי דתי; כן הולך בסעיף 29. מכאן מתברר באופן הברור ביותר, כי יש לנו חינוך ממלכתי וחינוך ממלכתי דתי. על-כל-פנים הסעיפים המדברים על חינוך ממלכתי אינם כוללים חינוך ממלכתי דתי. כאשר אני קורא את סגנו הסעיפים: מטרת החינוך הממלכתי, והחינוך הניתן מאת המדינה - החיצוני עם חברי במסדר המספטים והם אמר לי, כי יש מקום לפרט במובן מספטי שמה שנאמר בסעיפים 1 ו-2 מתכוונים לחינוך ממלכתי. כפי שהראו מופיע בסעיפים 26 ו-28 ו-29; ולמה שהחוק מתכוון בעיקרו אינו חל על החינוך הממלכתי הדתי.

כ. צ. דינור:

נאמר בפירוש, כי חינוך ממלכתי דתי כולל את אשר סייד לחינוך ממלכתי, אלא שמוסדותיהם הם דתיים, לדעתו, יש להוסיף את המלה "אלא" כי זהו חינוך ממלכתי, "אלא" שמוסדותיהם הם כאלה, כלומר, בכך מצט"ל החינוך.

י. רינס:

לא רציתי לסמוך על עצמי וככל זאת הפניתי את חשומת לב חברי. בסעיף זה מופיע יותר מעמים שבהם **כדור** טיש חינוך ממלכתי טיש לו מסמעות אחת, ריש חינוך ממלכתי דתי - טיש לו מסמעות שניה. דבר זה יכול ליצור קשיים רציניים ביותר.

הג'ר ט. פרסיץ:

יש הצעה מרחיקה לכת. אנו מקימים עתה חינוך ממלכתי אשר בו חלק חינוך ממלכתי דתי. אבל בכל אופן הסעיפים שמחוקר קוטי מסויים לגבי מטרה זו, יש להציע לנו תיקון מתאים בכל אופן הסעיפים עד יום ב' כי אנו עלולים להקים 2 רשתות חינוך. לאחר שיורעצו היועצים המספטיים עם היועץ המספטי של הממשלה, ועם שר החינוך והתרבות ויעברו על כל הסעיפים יציעו לנו כיום ב' תיקון זה.

א. ריגר:

חינוך ממלכתי דתי פירושו חלק בלתי נפרד מהחינוך הממלכתי, שמוסדותיהם הם דתיים.

ט. רוזנברג:

כאשר אומרים חינוך ממלכתי דתי, אני מכין מכך שזהו חינוך נפרד, אלא שלצרכי ההגדרה משתמשים באומרים - חינוך ממלכתי, אבל זהו דבר נפרד. מכל מקום, היכן שכתוב חינוך ממלכתי, יש לכתוב: חינוך ממלכתי וחינוך ממלכתי דתי.

ט. כפרזה:

חוק זה איננו קל לביצוע. לכן אני מציעה שלא נסבך אותו, אלא יש למצוא גרסה שתהייב בכל מקום שכתוב חינוך ממלכתי גם את החינוך הממלכתי הדתי.

הרועדה לחינוך וחברות
29.7.1953
חוק החינוך הממלכתי:
חזרה על הסעיפים 26,
27, 28

ד. סטנר:

רציתי רק להבהיר את כוונתו של מר דינס:
אם אנו נוחנים כאן סעיף כללי ואחר-כך סעיף
מפורט - דבר זה לו יועיל. אפשר לתת את הדבר בסעיף כללי ואחר-כך
בסעיף המפורט אפשר להכין את הדברים להימד. לכן מפקפק ערכו של ארז
תיקון הניחן בסעיף כללי בהחלה, או הסבר רחב וכולל. לדעתי, זהו
העוסק.

י. דינס:

במקרה או שלא במקרה מופיע בחוק **חזת** פעם אחת
חינוך ממלכתי וחינוך ממלכתי דתי ופעם
מופיע - מוסד חינוך ממלכתי. דבר זה נותן אפשרות להוסיף הגדרה אחת
שתאמר: מוסד חינוך ממלכתי דתי פירושו - מוסד שניתן בו חינוך ממלכתי
דתי; מוסד חינוך ממלכתי פירושו - מוסד שניתן בו חינוך ממלכתי אחר.

ב. צ. דינור:

נרסח זה איננו טוב **מכחינה עקרונית.**

י. דינס:

אפשר לומר, כי מוסד חינוך ממלכתי פירושו -
מוסד חינוך שניתן בו חינוך רשמי שאיננו
חינוך ממלכתי דתי.

הי"ר ס. פרסיץ:

אני מבקשה לקבל את הצעתי, בי היועצים
המספטיים, שר החינוך והחברות היועץ
המספטי לממשלת ישראל ואנרכי נורעץ ונמצא נרסח מתאייה לכל העניינים רנביא
את ההצעה ליום ב'. ולפי טעה נקבל את סעיף 26 כפי שקובלנוהו בחוספת
של מיסקה (ב).

ה ח ל ט ה:

לקבל את סעיף 26 בהתאם לניסוח שקראה יושבת-ראש
הרועדה ולהביא ליום ב' ניסוח מתאים, כדי לא ליצור
סתי רסתוח חינוך.

הי"ר ס. פרסיץ:

סעיף 27 נחקבל, פרט למחיקת המלה "מוכר".
עס לקרוא את סעיף זה כך: "כל מוסד חינוך
סבר נרסמו תלמידים לפי חוק זה וחוק לימוד חובה, חייב למסור
דין וחשבון על כך לרשות החינוך המקומית **שבתחום**
סיפורטה נמצא המוסד".

סעיף 28 נחקבל כלסרנו. כן מציעים עתה

היועצים המספטיים להכניס את סעיף 5 אחרי סעיף 28. תחילה הם הציעו
להכניסו בסעיף 9 (א) ועתה הם מציעים להכניסו אחרי סעיף 28 וזה ניסוחו:
"רשות חינוך מקומית שבתחילת שנת לימודים פלונית היה בה מוסד חינוך רשמי
אחד בלבד ורוב הורי התלמידים שבחומה קבעו בה את מגוריהם חרף שנת
הלימודים שקדמה לאותה שנה פלונית והודיעה הרשות על כך, רואים אותה
לצורך סעיף 26 כרשות שאין בה מוסד חינוך רשמי ודין ההודעה האמורה כדין
הודעה על פתיחת מוסד כזה באותה רשות".

לדעתי, הנרסח הוא קצת מעורפל. לכן אני

מציעה, כי נטאיר סעיף זה לאותה ועדה מצומצמת שצריכה להביא עוד מספר
ניסוחים בפני הרועדה עד יום ב'.

29.7.1953

חוק החינוך המסלכתי:

חזרה על הסעיפים: 28,

29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36

ה ח ל ט ה:

לקבל את הצעת יושבת-ראש הוועדה ולהסאיר את הסעיף
הבא אחרי סעיף 28 לטיפולה של הוועדה סעיף 28 להסאיר
עוד מספר נוסחים בפני מליאה הוועדה עד ליום ב'.

סעיף 29 נחקל כלטוננו.

היר"ר ס. פרסיץ:

החלטת לאחד את הסעיפים 30 ו-31 ולמחוק
את הסיפא בסעיף 30 ולטננה את סדר המסמכים בסעיף 31. זהו גרסה הסעיף
המאוחד: "חלמיד שנרשם במוסד חינוך לפי סעיף 26, יבקר במוסד החינוך
סבר נרשם, עלה מספר החלמידים שנרשמו במוסד לפי מיסקה (1) לסעיף 26
על מכסה סנקבע לר, לפי כללים סייקבעו בתקנות, יבקרו החלמידים
העורפים על המכסה, במוסד חינוך רשמי אחר סייקבע להם על-פי אהתם
הכללים, ובלבד שחלמיד שנרשם במוסד חינוך ממלכתי לא יקבע לו מוסד
חינוך ממלכתי רחי, או להיפך".

סעיף 32 נחקל כלטוננו.

ס. רוזנברג:

לפי הסעיפים 29 ו-32 יטנה חרבה לפתוח
מוסד. אבל את החנאים של סעיף 29 קיימים,

אין חרבה כזו.

י. רינט:

דבר זה יהיה בתקנות ויוכנס בסעיף 35
באותה מיסקה שהיחה קודם לכן מיסקה 7.

היר"ר ס. פרסיץ:

בסעיף 33 נחבטור החכורים לעבור על חוק
חינוך חרבה כדי לראות אם הם רוצים להציע
מטהר אחר. אם אין הערות אנו יכולים לקבל סעיף זה.

ה ח ל ט ה:

לקבל את סעיף 33 כלטוננו.

היר"ר ס. פרסיץ:

סעיף 34 נסאר לצורך עירון נוסף. אני מציעה
להסאירו עד יום ב' באחד הסעיפים שטעוננים

הלבנה.

ה ח ל ט ה:

להסאיר את סעיף 34 להלבנה נוספת עד ליום ב'.

היר"ר ס. פרסיץ:

בסעיף 35 נחקבלו סעיפי המטנה 1, 2, 3, 4,
ד-5. סעיף מטנה 6 - החלטת להעניין
לסעיף 26. סעיף מטנה 7 נחקבל. סעיף מטנה 8 הנרשף - נחקבל.

סעיף 36 נחקבל כלטוננו.

היטיבה ננעלה בטעה 10.15.